

DECIZIE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Artur Țapeș în interesele lui Vitalie Petrov,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin de Microfinanțare „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Vitalie Petrov cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de avocatul Artur Țapeș în interesele lui Vitalie Petrov,

c o n s t a t ă:

La 24 octombrie 2017, ÎCS „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Petrov cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS „Easy Credit” SRL împotriva lui Vitalie Petrov, s-a admis.

S-a încasat de la Vitalie Petrov în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL suma de 10 538 de lei cu titlu de datorie, 975 de lei cu titlu de penalitate, 2 161 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și 712,82 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 14 386,82 lei.

La 28 septembrie 2018, avocatul Artur Țapeș, în interesele lui Vitalie Petrov, a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea apelului și casarea hotărîrii.

Prin încheierea din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de avocatul Artur Țapeș în interesele lui Vitalie Petrov s-a restituit ca fiind depusă înafara termenului legal, apelantul ne solicitând repunerea în termen.

La 3 decembrie 2018, avocatul Artur Țapeș, în interesele lui Vitalie Petrov, a declarat recurs împotriva încheierii din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii, cu emiterea unei

hotărâri prin care să fie dispusă punerea pe rol a apelului declarat în interesele lui Vitalie Petrov.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În acest sens, reprezentantul recurentului a indicat că ședința de judecată privind examinarea cererii de apel a fost stabilită pentru data de 6 noiembrie 2018, ora 12:00.

Prin intermediul cancelariei a depus cerere prin care a solicitat scutirea de la plata taxei de stat și amânarea ședinței de judecată pentru prezentarea apelului motivat, însă, instanța de apel nu a luat-o în considerare și prin încheierea din 6 noiembrie 2018 a dispus restituirea cererii de apel.

A relatat că din încheierea instanței de apel reiese că cererea de apel nemotivată totuși a fost admisă spre examinare însă a fost restituită în pofida faptului solicitării repunerii în termen.

Astfel, consideră că cererea nu putea fi examinată în lipsa apelului motivat, unde și urma a fii indicate toate solicitările față de instanță inclusiv și repunerea în termen.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele dosarului atestă că copia încheierii contestate a fost expediată în adresa participanților la proces la 16 noiembrie 2018 (f.d. 88), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește.

Din aceste motive, Colegiul consideră că recursul declarat la 3 decembrie 2018 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, din actele dosarului rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost pronunțat la 26 iunie 2018.

Deci, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 27 iunie 2018, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe, și a expirat la 26 iulie 2018, termenul limită pentru depunerea cererii de apel.

Vitalie Petrov, reprezentat de avocatul Artur Țapeș, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din la 27 iunie 2018 doar la data de 28 septembrie 2018, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, deoarece Vitalie Petrov prin lege era obligat să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă la caz.

Colegiul notează că totuși, în caz de omiterea a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 116 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La caz, însă este de observat că reprezentantul apelantului Vitalie Petrov, avocatul Artur Țapeș, în cererea de apel nemotivată nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, după cum a constatat și instanța de apel, care a considerat necesar să aplice sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de apel, în corespundere cu art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume, depunerea apelului în afara termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare.

În această privință, instanța de apel a explicat cu suficientă putere de convingere că cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a îndeplini în termen actul de procedură.

Cât privesc argumentele recurentului, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și care urmează a fi respinse.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul precum că apelantul urma să solicite repunerea în termen a apelului în cererea de apel motivată.

Reieșind din cele menționate, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia recursului declarat, argumentele aduse în susținerea acestuia se vor aprecia ca fiind declarative.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, este cert că recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale și contrar prevederilor legale, nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

Articolele 113 alin. (1) și 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate expres prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Sanțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele invocate în cererea de recurs, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a concluzionat de a respinge recursul declarat de avocatul Artur Țapeș în interesele lui Vitalie Petrov și de a menține încheierea din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Artur Țapeș în interesele lui Vitalie Petrov.

Se menține încheierea din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin de Microfinanțare „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Vitalie Petrov cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari